

HỒI THỨ BỐN MƯƠI BẢY

KHÁCH BẮN KHOẢN CHỜ ĐỢI CHỦ NHÂN

Lý Hàn Thu vừa đi vừa để ý đến những cử động trong Phương gia đại viện, nhưng thấy bọn họ bình tĩnh như thường tựa hồ đối với vụ Phương Tú bị bắt không có phản ứng chi hết thì trong lòng rất lấy làm kỳ tự hỏi:

- Hắn là chủ nhân trong viện, bị địch nhân uy hiếp. Đáng lý bọn chúng phải náo loạn hay ít ra cũng lộ vẻ khẩn trương mà sao mình chẳng thấy gì?

Lôi Phi khẽ hắng giọng một tiếng rồi hỏi:

- Phương viện chúa! Chúng ta còn chờ đợi bao lâu nữa?

Phương Tú hững hờ đáp:

- Cái đó khó nói lắm.

Lôi Phi nói:

- Bất luận Cừ quân gia của viện chúa bao giờ mới ra tại hạ không bàn biết. Còn tại hạ chỉ chờ trong thời gian chừng ăn xong bữa cơm mà không thấy gì là đem cả viện chúa đi đó.

Phương Tú nói:

- Phương mỗ tin rằng nhất định y sẽ ra ngay.

Đột nhiên hai ngọn đèn lồng chiếu sáng ra đến ngoài thành Cừ quân gia dẫn hai gã áo đen áp giải Vô Lượng đại sư và Truy Phong Thủ từ từ đi tới.

Cừ quân gia ra đến đầu cầu, dừng bước lại hỏi:

- Phải chăng các vị đổi đem Phương viện chúa đổi lấy vị hòa thượng này?

Lôi Phi đáp:

- Đúng thế!

Cừ quân gia hỏi:

- Chúng ta mỗi bên đứng đầu cầu rồi đếm 1, 2, 3 xong là thả người. Không hiểu ý các hạ tính sao?

Lôi Phi trầm ngâm một chút rồi đáp:

- Được rồi!

Đoạn y vừa vươn tay ra đón lấy Phương Tú đang bị Lý Hàn Thu nắm giữ đưa vào đầu cầu.

Bên kia Cừu Quán Gia cũng đẩy Vô Lượng đại sư và Truy Phong Thủ lên cầu.

Lôi Phi lớn tiếng hỏi:

- Đại sư vẫn vô sự đấy chứ?

Vô Lượng đại sư gật đầu cất bước đi tới.

Truy Phong Thủ theo sát lưng Vô Lượng đại sư.

Lôi Phi chờ cho hai người đi được ba bước điểm vào huyết đạo hai vai Phương Tú rồi buông tay thả hất về.

Phương Tú cất bước mau lẹ đi vào cầu. Nhưng hấn cần giải hai khai huyết đạo mới hành động được.

Vô Lượng đại sư cùng Truy Phong Thủ đi chậm hơn tiến về phía trước.

Hai bên gặp nhau ở giữa cầu.

Vô Lượng đại sư cặp mắt chiếu ra những tia thần quang nhìn chăm chú vào Phương Tú cất tiếng lạnh lùng nói:

- Phương đại hiệp!

Phương Tú cười lạt hỏi:

- Đại sư có điều chi dạy bảo?

Vô Lượng đại sư đáp:

- Đại hiệp trá hình khéo thật! Một bàn tay mà che mắt được hết anh hùng thiên hạ!

Phương Tú khẽ hắng giọng một tiếng rồi nói:

- Nhưng nay đại sư đã biết rồi.

Vô Lượng đại sư nói:

- Lão tăng biết anh hùng thiên hạ sẽ biết ngay.

Phương Tú tủm tỉm cười hỏi:

- Biết thì làm gì?

Vô Lượng đại sư nói:

-...

Phương Tú nói :

- Hay lắm! Đại sư có biết Vũ Hoa Đài ở ngoài thành không?

Vô Lượng đại sư gật đầu đáp:

- Lão tăng biết rồi. Giờ Ngọ ngày mai chúng ta sẽ gặp nhau ở Vũ Hoa Đài.

Phương Tú nói:

- Ở về phía chính Tây cách Vũ Hoa Đài chừng năm dặm có một khu mộ bia rất hoang lương. Chúng ta gặp nhau ở đó. Chỗ này rất thích hợp với tâm ý đại sư vì nơi đây rất hoang lương tịch mịch. Cả bốn mặt đều không có bóng chân người.

Vô Lượng đại sư nói:

- Vậy chúng ta cứ thế. Trước giờ Ngọ ngày mai lão tăng sẽ tới đó.

Phương Tú nói:

- Bây giờ đã ước định nơi động thủ. Vậy đại sư nhường lối đi!

Vô Lượng đại sư né người sang một bên nói:

- Mời Phương đại hiệp!

Phương Tú cất bước đi qua.

Lôi Phi lớn tiếng gọi:

- Đại sư! Trần huynh! Hai vị qua cầu lệ lên.

Vô Lượng đại sư đi mau về bên này:

- Truy Phong Thủ theo sát Vô Lượng đại sư qua khỏi điều kiêu, hai người vừa san qua, điều kiêu đột nhiên kéo lên.

Lôi Phi lại đón Vô Lượng đại sư khẽ nói:

- Đại sư chúng ta mau mau rời khỏi đây.

Vô Lượng đại sư ngấp ngừng:

- Các hạ là... là...

Lôi Phi nói ngay:

- Tại hạ là Lôi Phi.

Vô Lượng đại sư khẽ buông tiếng thở dài nói:

- Đa tạ các vị đến cứu ứng.

Lôi Phi nói:

- Chỗ này không tiện đứng lâu. Chúng ta phải đi mau!

Vô Lượng đại sư quay lại nhìn Phương gia đại viện một lần nữa.

Lão lắc đầu nói:

???

Nhà sư này chẳng những tính khí nóng nảy mà lòng hiếu thắng cũng khá mãnh liệt.

Lôi Phi hỏi:

- Sao đại sư biết Phương Tú lấy một chọi một đấu với đại sư?

Vô Lượng đại sư đáp:

- Phương Tú là một nhân vật nổi tiếng đã hứa hẹn với lão tăng như vậy chẳng lẽ còn bố trí mai phục hay tìm trợ thủ nào khác?

Lôi Phi nói:

- Nếu hắn là người quân tử thì đã không dùng cạm bẫy để đối phó với đại sư.

Vô Lượng đại sư chùng hững đáp:

- Lôi thí chủ nói rất có lý.

Lôi Phi nói:

- Mình không có ý hại người nhưng chẳng thể không gia tâm đề phòng; Mình phải chuẩn bị trước là hơn. Tại hạ thấy Phương Tú dám ra mặt chống đối đại sư thì e rằng hắn đã có chỗ ỷ mình không sợ thất bại.